

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De benedictione nuptiarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

būq; Dominicis, ex Nicolai prīmi rescripto; diebus ieiuniorum, & certo tempore orationi assignato, & quibus Eucharistiā sumpturi sunt, sumptus in tve, à copulatione, atq; matrimonij, quantum possunt, de communi consensu abstineant.

Vt cūn vxor grauida est, frequentius ambo in oratione precibusque versentur, quibus à Deo prolem optimam imērent.

Vt vbi liberos suscepint, nihil potius curen, quām vt in timore Dei, & disciplinae Christianae institutis educent, & conforment ad præscriptum instructiōnum eo nomine editarum.

Vt rem familiarem modis nefarijs nullo modo augeant; neque studeant locupletiores fieri cum offensione Dei, & in iuria proximi.

Vt patrum familias instituta exequantur libro instructionum explicata.

Sed vberiorem etiam cohortandi matrem Parochus sumet ex sanctis precatiōibus, quibus in nuptiarum benedictiōne mater Ecclesia vritur.

De alia verò parte, qua scilicet ratione in Matrimonio moriēdū sit; hęc doceat. Primum, vt in ægrotatione, sicut in omni alia re necessaria, sibi mutuam opem ferant, atque succurrant omnibus officijs, quæ cum ad corporis curationem, tū in primis ad animæ salutē pertinent.

Vt propterea in ægrotatione nullum alter alteri p̄fet impedimentum, quo minus continuam habeat Dei memoriam: immò verò potius sese mutuo consolentur salutaribus consilijs; ac cohortentur, aliosq; item hortatores adhibeāt;

vt sanctissima sacramenta, penitentiam scilicet, & Eucharistiam, & Extremamunctionem in tempore suscipere ægrotus curerit.

Vt liberos etiam suos p̄iè, ardentis que charitatis studio admoneat, instruatq; ad vitā Christianā rationes. Et verò vītia, quibus potissimum illos deditos esse animaduerterit, vehementer obiurget.

Demum benedicat exemplo sanctissimorum patrum.

Vt domini suæ bene disponat, & testamento recte conficiat, præsente ēt patre spirituali: de cuius consilio in testamēti

etiā factio remedia q̄rat animæ suæ. Vt in extremo eriam illo spiritu sese ala criter in Domino confirmet ad mortem suscipiendam, exp̄ctans post separatiō nem huius vīæ mortalis coniunctiōne perpetuam in vīa sempiterna. Sed vberiorem præterea cohortādi māteria Parochus facerdos̄e sumet, prout sponsorum conditio poscere videbitur.

De benedictione nuptiarum.

DOCEBIT Parochus opportunè, quanti benedictio nuptiarum facienda sit: quæ vt S. Augustinus ait, in paradiſo initium habuit, quamq; S. Patr̄es maximè commendarunt.

Item de pena suspensionis ipso facto illi ex Conc. Triden. incurrenda, qui sp̄s benedicat sine proprij Parochi, vel Ordinarij licentia, sicuti qui matrimonio coniungit.

Benedicet autem semper Missa celebra ta, cui sponsi ipsi intersint.

Caveat autem, ne quando coniuges in primis nuptijs benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat; siue mulier, siue etiam vir ad secundas nuptias transeat: si verò ea consuetudo vñquam est, vt si mulier nemini vñquam nupserit, etiam si vir aliam vxorem habuerit, nuptiæ benedicantur, ea vñdeum est. Sed viduæ nuptias non benedicat, etiam si eius vir nunquam uxorem duxerit. Contracto Matrimonio, Parochus eodem die quo illud contraxerit, celebraverit, si mane poterit, sponsum sponsaq; benedicet: alioquin alio festo die, & triduo, vno vñ saltem die ante consummationem matrimonij id fieri curabit. Nuptiarum benedictiōne, si tempus datur, die festo præcedenti denunciabit; idq; populum grauiter monebit, vt sp̄s à Deo gratiam celestium benedictiōnum p̄ceetur; quibus perfusi, matrimonium sancte tracent, salutaresque inde fructus capiant.

O R D O

Celebrandi Matrimonium.

PArochus matrimonium celebratus, superpelliceo stolaq; pro tempore indutus, in limine Ecclesiæ, aut ante altare sponsos aqua benedicta pri-

mūm